

Sara Bañeras, soprano | Eudald Buch, piano —Descobrint joves talents

El Primer Palau

Dijous, 14 d'octubre de 2021 – 18 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

I

Sara Bañeras, soprano
José Ramón Martín, piano

Richard Strauss (1864-1949)

Zueignung

Freundliche Vision

Allerseelen

Franz Liszt (1811-1886)

Pace non trobo

Die Loreley

Gustave Charpentier (1860-1956)

"Depuis le jour" de *Louise*

Miquel Ortega (1963)

Romance de la luna, luna

Eduard Toldrà (1895-1962)

Camins de fada

Recança

Cançó del grumet

II

Eudald Buch, piano

Johann Sebastian Bach (1685-1750) -

Ferruccio Busoni (1866-1924)

Preludi i fuga per a orgue en Re major, BWV 532

- I. Preludi
- II. Fuga

Franz Liszt (1811-1886)

Sonata en Si menor, S.178

- I. Lento assai - Allegro energico - Grandioso
- II. Andante sostenuto
- III. Allegro energico

Durada aproximada del concert:

Primera Part: 35 minuts | Pausa tècnica | Segona part: 37 minuts

Concert enregistrat per Catalunya Música

#clàssics #jovestalents #patrimonicatalà

Comentari

El concert s'enceta amb la brillantor dels *lieder* de Strauss, concretament amb tres obres que, malgrat ésser força primerenques, han acabat constituint part del repertori més reeixit de la seva producció. En aquestes peces Strauss empelta música i text (de Gilm i de Bierbaum), tot creant obres fervents plenes d'emoció. Les obres següents de Liszt, en canvi, tenen una concepció molt més teatral. Tot i que van rebre importants canvis posteriors, van estar concebudes a la dècada del 1840, durant la relació amb la comtessa Marie d'Agoult. De fet, Liszt li va dedicar *Die Loreley*, obra amb text de Heine basada en la versió nòrdica del mite de les sirenes, i qui sap si ella seria l'equivalent a la Laura dels *Sonets de Petrarca*, als quals pertany *Pace non trovo*. Ambdues obres, en les versions ofertes, parteixen de models operístics, amb recitatius inicials, passatges vocalment exigents i fins i tot al·lusions wagnerianes.

L'ambient operístic continua amb “Depuis le jour”, ària de l'òpera *Louise* de Gustave Charpentier (1900), un número exuberant i d'un lirisme intens en què la protagonista expressa el seu amor per Julien, un jove artista. Amb aquesta peça passem a una sèrie d'obres de caire molt més mediterrani, com el *Romance de la luna, luna*, una de les moltes musicalitzacions de poemes i textos de Lorca del compositor barceloní Miquel Ortega. L'obra, amb cert aire de cançó de bressol, expressa el text lorquià amb intensitat continguda i punyent. Aquesta primera part es tanca amb tres cançons d'Eduard Toldrà amb textos de Tomàs Garcés i Josep Carner, mostres excel·lents de cançó noucentista d'aquest compositor que ja han esdevingut part habitual del repertori.

A la segona part del concert, el pianista Eudald Buch oferirà el *Preludi i fuga per a orgue en Re major, BWV 532* de Bach en la versió per a piano del compositor i pianista Ferruccio Busoni que realitzà al principi del segle XX en les conegudes com les edicions Bach-Busoni. L'obra original fou fruit de l'estada de Bach a la cort de Weimar entre els anys 1709 i 1717. Les tres seccions del preludi –la lluminosa introducció, una secció contrapuntística i el final en forma de recitatiu– donen peu a una fuga magistral construïda mitjançant la transformació d'un únic motiu.

El concert conclou amb la *Sonata en Si menor* de Franz Liszt, una de les obres cabdals del repertori pianístic. Completada l'any 1853, la seva dificultat musical i tècnica va fer que fos condemnada pels crítics més conservadors, com Hanslick, però també elogiada per compositors com ara Wagner. L'obra, escrita en una gran forma sonata que aglutina quatre moviments en un, està construïda a partir d'una transformació temàtica constant d'un petit nombre de motius. El punt culminant és, novament, una fuga: la corresponent a l'*scherzo* del tercer moviment que, a mode d'enèrgica recapitulació, condueix a la coda final, plena de recolliment i quietud.

Aurèlia Pessarrodona, Doctora en Musicologia i cantant

Miquel Gené, musicòleg i crític musical

Biografies

Sara Bañeras, soprano

Es va iniciar en la música amb el mètode Suzuki de cant i piano. Llicenciada en economia i amb estudis de musicologia, va estudiar al Conservatori Superior de València, on va obtenir el Màster d'Òpera (2018). S'ha format amb la soprano Ofèlia Sala i el tenor Dalmau González. També ha rebut classes magistrals de M. Caballé, L. Serra, R. Scotto, M. Devia, P. Cioffi, F. Cedolins, T. Berganza, E. Fiorillo, F. Roig, N. Fabiola, J. Diego Flórez, J. Aragall, C. Merritt, R. Gimenez, L. Regazzo i els directors M. Ortega, A. Zedda i C. Soler. Ha participat en diverses acadèmies d'òpera, com l'Escola d'Òpera de Sabadell (2015), l'Accademia Rossiniana de Pesaro (2016) i Òpera Jove (2017).

Ha estat premiada, entre altres concursos, al Compostela Lírica (2020), XIV Concurs Internacional de Música de Les Corts (2018) amb quatre premis, VII Concours International de Belcanto (2018), IV Concurso Internacional de Canto de Medinaceli (2017), Odisea de la Voz (2016, segon premi), Beca Ferrer-Salat al Concurs Viñas 2020, finalista al Concurso Internacional de Canto de Logronyo (2018) i finalista al Concurs Germans Pla (2018), entre d'altres.

Debutà professionalment el 2012 amb el rol de Francina de *Cançó d'amor i de guerra*. Ha interpretat amb èxit els rols de Pamina, primera dama i Papagena de *La flauta màgica* (Siena Music Festival i CSMV), Despina (al màster sobre *Così fan tutte* del Conservatori del Liceu), Masetta (Teatre del Poble Nou, Barcelona), Miss Rowan de *The little sweep*, Amore d'*Orfeo et Euridice* (Barcelona Opera Studio), Madame Silberklang i Madame Herz de *Der Schauspieldirektor*, Frasquita de *Carmen* (Palau de la Música Catalana), Lisinga de *Le Cinesi* (Festival Rossini a Wildbad i amb els Amics de l'Òpera de Sarrià), Alfonsina d'*Il convito* (Òpera Jove), Cosette de *Bohemios* (Palau de la Música de València), Carolina de *Luisa Fernanda* a Sabadell i *Carmina Burana* (La Marató de TV3). Altres festivals rellevants en què ha participat són: Rossini Opera Festival (Pesaro), Gstaad New Year Festival (Suïssa), Sankt Goar International Music Festival (Alemanya), Ticino Music Festival, Fundación Princesa de Asturias, Festival Life Victoria 2018, Festival Daurada Escena... També fa reforç del Cor del Gran Teatre del Liceu des de la temporada 2019-20 amb el grup Intermezzo.

Ha participat a l'espectacle *Papageno and Cia* del CaixaForum en gira per tot el territori estatal. Properament interpretarà *The four note opera* de Tom Johnson a l'Òpera de Sarrià, Masetta al Palau de la Música Catalana, Adina i Rosalinde en una adaptació al català de *Die Fledermaus* (El ratpenat).

José Ramón Martín, piano

Als 8 anys va ingressar a l'Escolania de València, on va començar els estudis de piano, violí i orgue. Posteriorment continuà els estudis de piano al Conservatori Iturbi de València amb R. Roca i M. Monreal, on també va rebre consells de G. González.

Com a pianista solista ha guanyat el Concurs Mestre Serrano cinc vegades, el primer premi del concurs nacional City of the Line i el primer premi del Concurs Internacional José Roca, entre d'altres.

S'especialitzà com a repertorista treballant amb els mestres R. Wagner, W. Rieger i M. Zanetti, Zabala, K. Sallman, R. Vignoles i G. Fabbri. Completà la formació com a repertorista i director musical al Centre de Perfeccionament Plácido Domingo amb A. Zedda i J. M. Pérez Sierra. Aconseguí plaça al Palau de les Arts Reina Sofia com a pianista repertorista i director assistent, on ha treballat amb els mestres Maazel, Mehta, Domingo, Chailly, Prêtre, Abbado, Biondi, Luisotti, Wellber, Dantone, etc. A més, ha col·laborat amb l'Orquestra de la Comunitat Valenciana (OCV), tot abordant el repertori simfònic de piano, així com els baixos continus al clavicèmbal i els fragments per a fortepiano en les funcions d'òpera.

Debutà com a director musical al capdavant de l'OCV el 2016 dirigint *Idomeneo* de Mozart al Palau de les Arts amb crítiques excel·lents. També hi dirigí, el 2017, *El Carnaval dels animals*, a la Sala Martín i Soler.

Aquell mateix any deixà la plaça que ocupava al Palau de les Arts per assumir la direcció artística de Matisse Club, des d'on es promou la música en directe i la transversalitat de les arts. I actualment compagina aquest projecte amb la seva carrera concertística, que no només abasta el gènere clàssic, sinó que també explora altres músiques com el jazz, *blues*, R&B, *worldmusic*, *reggae* i tango.

Col·labora en diverses *masterclasses* i festivals d'òpera internacionals a Pesaro (Rossini Opera Festival), Lima (Festival Alejandro Granda) i a la ciutat noruega de Bergen (Grieghallen). Ha ofert nombrosos recitals amb cantants, com G. Kunde, M. Cornetti, A. M. Sánchez, L. Haroutounian, M. Cid, C. Romeu, J. L. Solà, M. Monzó, R. Expert, J. Pechuan, V. Vassilev i C. Delangle.

Eudald Buch, piano

©Antoni Bofill

Nascut el 1997, s'ha format a l'Escolania de Montserrat, Conservatori de Vic i Chetham's School of Music (Manchester). Ha estudiat amb Vladislav Bronevetski a l'ESMUC i amb Elisso Virsaladze al Conservatori de Moscou. També ha rebut consells de Pascal Devoyon, Jacques Rouvier i, especialment, Christian Blackshaw.

Ha estat becat per la Fundació Victòria dels Àngels. I ha actuat als festivals de Buxton i Hellens (Anglaterra), International Holland Music Sessions (Bergen, Holanda), Schubertiada de Vilabertran, Auditori de Barcelona, L'Atlàntida (Vic), Auditori Enric Granados (Lleida) i Auditori Pau Casals (el Vendrell). Ha col·laborat com a solista amb l'Orquestra de Cambra de Vic, la Symphony Orchestra de Chetham i amb membres de l'OBC. Ha actuat en directe a la BBC (Radio 3) i els seus concerts han estat emesos per Catalunya Música.

Palau de la Música Catalana Temporada 2021–2022

Més informació i venda d'entrades,
abonaments de cicle i abonaments
a la carta a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

Dimecres, 03.11.21

Rudolf Buchbinder, piano
—Projecte *Diabelli* 2020

Dimarts, 30.11.21

Kavakos, Simfònica de la Ràdio
de Berlín & Jurowski
—*Concert per a violí* de Brahms

Divendres, 03.12.21

Daidsen, Filharmònica
de Bergen & Gardner
—*Quatre últimes cançons*
de Strauss

Dimecres, 02.02.22

Evgeni Koroliov, piano
—*El clave ben temperat* de Bach

Dimarts, 15.02.22

Pires, Simfònica Gulbenkian
& Shimono
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

Dijous, 24.03.22

Faust, Les Siècles & Roth
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

Dilluns, 09.05.22 | Dimarts, 10.05.22

Simfònica de la Ràdio Sueca
& Harding
—*Integral de Simfonies*
de Brahms

Textos

Richard Strauss (1864-1949)

Zueignung, op. 10/1

Text de Hermann von Gilm zu Rosenegg (1812 - 1864)

Ja, du weißt es, theure Seele,
Daß ich fern von dir mich quäle,
Liebe macht die Herzen krank,

Habe Dank.

*Si, tu ho saps, ànima estimada,
que em turmenta estar lluny de tu.
L'amor em fa emmalaltir el cor.*

Te'n dono les gràcies!

Einst hielt ich, der Freiheit Zecher,
Hoch den Amethisten-Becher
Und du segnetest den Trank,

Habe Dank.

*Un cop jo vaig alçar ben alta, ebri de llibertat,
la copa d'ametista
i tu vas beneir la libació.*

Te'n dono les gràcies!

Und beschworst darin die Bösen,
Bis ich, was ich nie gewesen,
Heilig, heilig an's Herz dir sank,

Habe Dank.

*I exorcitzares així els dimonis
de manera que jo, com mai abans ho havia estat,
santificat, santificat, caigués sobre el teu pit.*

Te'n dono les gràcies!

Freundliche Vision, op. 48/1

Text d'Otto Julius Bierbaum (1865-1910)

Nicht im Schlafe hab' ich das geträumt,
Hell am Tage sah ich's schön vor mir.
*No ho he somiat mentre dormia,
sinó que clar com el dia, ho he vist davant meu:*

Eine Wiese voller Margeriten;
Tief ein weißes Haus in grünen Büschen;
Götterbilder leuchten aus dem Laube.
*un prat ple de margarides,
amb una blanca casa entre els verds arbustos,
i imatges de déus brillant entre el fullatge.*

Und ich geh' mit einer, die mich lieb hat,
Ruhigen Gemütes in die Kühle
*Em dirigia en companyia d'algú que m'estimava,
amb ànim assossegat, cercant la frescor*

Dieses weißen Hauses, in den Frieden,
Der voll Schönheit wartet, daß wir kommen.
*d'aquella casa de color blanc, la pau de la qual
esperava, plena de bellesa, que arribéssim.*

Allerseelen, op. 10/8

Text de Hermann von Gilm zu Rosenegg (1812-1864)

Stell auf den Tisch die duftenden Reseden,
Die letzten roten Asten trag herbei,
Und laß uns wieder von der Liebe reden,
Wie einst im Mai.
*Disposa sobre la taula marduix perfumat,
porta aquí els darrers àsters vermells,
i parlem de nou de l'amor,
com antany, al maig.*

Gib mir die Hand, daß ich sie heimlich drücke
Und wenn man's sieht, mir ist es einerlei,
Gib mir nur einen deiner süßen Blicke,
Wie einst im Mai.
*Dona'm la mà, perquè te l'estrenyi secretament,
i si algú se'n adona, què importa?
Dona'm una sola de les teves dolces mirades,
com antany, al maig.*

Es blüht und duftet heut auf jedem Grabe,
Ein Tag im Jahr ist ja den Toten frei,
Komm an mein Herz, daß ich dich wieder habe,
Wie einst im Mai.
*Avui floreixen i llancen fragant olor totes les tombes,
un cop l'any s'atorga llibertat als morts,
vine al meu cor, car jo t'he recobrat,
com antany, al maig.*

Franz Liszt (1811-1886)

“Pace non trobo”, de *Tre sonetti di Petrarca*, S. 270a

Text de Francesco Petrarca (1304-1374)

Pace non trovo, et non ò da far guerra;
e temo, et spero; et ardo, et son un ghiaccio;
et volo sopra 'l cielo, et ghiaccio in terra;
et nulla stringo, et tutto 'l mondo abbraccio.
*No trobo pau, però no estic dispost a la guerra;
i temo i espero; i cremo i soc de glaç;
volo amunt cap al cel, i jec a terra;
no tinc res a les mans, i abraço tot el món.*

Tal m'à in pregon, che non m'apre né serra,
né per suo mi riten né scioglie il laccio;
et non m'ancide Amore, et non mi sferra,
né mi vuol vivo, né mi trae d'impaccio.
*Així em té pres Amor, que ni m'obre ni em tanca la porta,
que no em reté com a seu, ni deixa anar el llaç;
i no em mata ni treu les meves cadenes;
no em vol viu, ni em treu del turment.*

Veggio senza occhi, et non ò lingua et grido;
et bramo di perir, et cheggio aita;
et ò in odio me stesso, et amo altrui.
*Miro sense ulls; no tinc llengua i crido;
desitjo morir i demano ajuda;
m'odio a mi mateix, i estimo una altra persona.*

Pascomi di dolor, piangendo rido;
egualmente mi spiace morte et vita:
in questo stato son, donna, per voi.
*M'alimento de dolor; plorant, ric;
em desplauen per igual mort i vida.
Així estic, senyora, per vós.*

Die Loreley, S. 273/2

Text de Heinrich Heine (1797-1856)

Ich weiß nicht, was soll's bedeuten,
Daß ich so traurig bin;
Ein Märchen aus alten Zeiten,
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.
*Jo no sé què significa
que em senti tan trist;
una vella història
no em vol marxar del cap.*

Die Luft ist kühl und es dunkelt,
Und ruhig fließt der Rhein;
Der Gipfel des Berges funkelt
Im Abendsonnenschein.
*L'aire és fresc, el dia s'esvaeix,
i el Rin flueix silenciosament;
el cim de la muntanya centelleja
amb la llum de la tarda.*

Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar,
Ihr goldnes Geschmeide blitzet
Sie kämmt ihr goldenes Haar.
*La més bella de les donzelles
està asseguda allà, meravellosa,
les seves joies d'or resplendeixen,
mentre pentina els seus cabells daurats.*

Sie kämmt es mit goldenem Kamme
Und singt ein Lied dabei;
Das hat eine wundersame,
Gewaltige Melodei.
*Els pentina amb pinta d'or,
mentre canta una cançó,
una cançó meravellosa
i d'imponent melodia.*

Den Schiffer im kleinen Schiffe
Ergreift es mit wildem Weh;
Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh'.
*El mariner, en la seva barqueta,
la domina amb terrible dolor;
no veu els escarpats esculls,
només mira cap amunt.*

Ich glaube, die Wellen verschlingen
Am Ende Schiffer und Kahn;
Und das hat mit ihrem Singen
Die Lorelei gethan.
*Crec que les onades s'empassen
al final barca i mariner;
i això, amb la seva cançó,
ho ha fet Lorelei.*

Gustave Charpentier (1860-1956)
«Depuis le jour», de *Louise*

Depuis le jour où je me suis donnée,
toute fleurie semble ma destinée.
Je crois rêver sous un ciel de féerie,
l'âme encore grisée de ton premier baiser!
Quelle belle vie!
Mon rêve n'était pas un rêve !
Ah! je suis heureuse !
L'amour étend sur moi ses ailes !
Au jardin de mon cœur
chante une joie nouvelle !
*Des que em vaig donar a tu,
el meu destí sembla totalment adornat de flors.
Estic somiant sota un cel de conte de fades,
amb l'ànima embriagada pel teu primer petó!
Quina vida més bella!
El meu somni no era un somni!
Ah! Soc feliç!
L'amor estén sobre meu les seves ales!
Al jardí del meu cor
canta una nova joia!*

Tout vibre,
tout se réjouit de mon triomphe!
Autour de moi tout est sourire,
lumière et joie!
Et je tremble délicieusement au
souvenir charmant
du premier jour
d'amour!
*Tòt vibra,
tot s'alegra del meu triomf!
Tòt al meu voltant somriu,
s'il·lumina i se n'alegra!
M'estremeixo deliciosament
en l'encisador record
del primer dia
d'amor!*

Quelle belle vie!
Ah! je suis heureuse! trop heureuse...
Et je tremble délicieusement
au souvenir charmant
du premier jour
d'amour!
*Que bella és la vida!
Ah! Soc feliç! massa feliç...
I m'estremeixo deliciosament
en l'encisador record
del primer dia
d'amor!*

Miquel Ortega (1963)

Romance de la luna, luna

Text del Romacero gitano de Federico García Lorca
(1898-1936)

La luna vino a la fragua
con su polisón de nardos.
El niño la mira, mira
el niño la está mirando.

En el aire conmovido
mueve la luna sus brazos
y enseña, lúbrica y pura,
sus senos de duro estaño.

–Huye luna, luna, luna.
Si vinieran los gitanos,
harían con tu corazón
collares y anillos blancos.

–Niño, déjame que baile.
Cuando vengan los gitanos,
te encontrarán sobre el yunque
con los ojillos cerrados.

–Huye luna, luna luna,
que ya siento sus caballos.
–Niño, déjame, no pises
mi blancor almidonado.

El jinete se acercaba
tocando el tambor del llano.
Dentro de la fragua, el niño,
tiene los ojos cerrados.

Por el olivar venían,
bronce y sueño, los gitanos.
Las cabezas levantadas
y los ojos entornados.

¡Cómo canta la zumaya!
Ay, ¡cómo canta en el árbol!
Por el cielo va la luna
con un niño de la mano.

Dentro de la fragua lloran,
dando gritos, los gitanos.
El aire la vela, vela.
El aire la está velando.

Eduard Toldrà (1895-1962)

Camins de fada

Text de Tomàs Garcés (1901-1993)

Amor, faré una passera
damunt de la mar.
La pedra llisca lleugera
damunt de la mar.

Mon braç l'ha tornat alada.
Vola, que l'ombra morada
no sigui xarxa parada
damunt de la mar.

Si la gavina s'acosta,
fes via, brunzent.
Pedra, si és roja la posta,
fes via, brunzent.

No et torbi l'escull, esquiva
l'abraçada fugitiva
del dofí. Sageta viva,
fes via, brunzent.

El mar té camins de fada,
blanc i rosa, Amor.
Els feia la pedra alada,
blanc i rosa, Amor.

Ves-hi peu nu, rosa vera.
Oreig damunt la passera,
amb la teva mà lleugera,
cull l'estel, Amor.

Recança

Text de Josep Carner (1884-1970)

Qui sentís, renovellat
per la bruixa entesa,
aquell gust precipitat
de la juvenesa,

pluja i vent arremorat,
i l'acàcia en tot esclat
i deixant per l'empedrat
florida estesa!

Ah, l'anar sota l'aiguat
com fent-li escomesa,
d'un sonet, mig començat,
en l'embriaguesa,

i amb paraigua foradat,
i la lluna pel forat
i rient al meu costat
una noia encesa!

Cançó del grumet

Text de Tomàs Garcés

Adeu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem hissat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens dû romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
“No hi ha lliri sense flor,
ni barco sense bandera.”

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.
Timoner, potser sospires?
L'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.
Quin goig, cremant sobre els pals,
el gallaret de la festa:
“No hi ha lliri sense flor,
ni barco sense bandera.”

Adeu, turons de Marsella!
Adeu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.
Si el vent xiula entre les cordes,
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera,
amorós, un llavi fi.
Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
“No hi ha lliri sense flor,
ni barco sense bandera.”

També et pot interessar...

El primer Palau

Dilluns 18.10.21 – 18 h

Sala de Concerts

Sergio Pires, *clarinet*

Raúl da Costa, *piano*

C. Debussy: *Primera rapsòdia per a clarinet*

L. Bassi: *Fantasia sobre 'Rigoletto' de Verdi*

R. Schumann: *Drei Romanzen, op.94*

Trio Orion

Róza Lachegyí, *violí*

Ágnes Furka-Márkus, *violoncel*

Gergely Kovacs, *piano*

S. Rakhmàninov: *Trio elegíac núm. 1, en Sol menor*

D. Xostakóvitx: *Trio amb piano núm. 1, en Do menor, op. 8*

Preu: 15€

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white. The composition is dynamic, with the colors blending and swirling together to create a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue, which makes the other colors stand out.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

